

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **L. G.**
zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
sídlem Francouzská 299/98, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého nám. 375/4, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví č. j. MZDR 10637/2024-4/PRO
z 31. 5. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Vymezení věci.

1. Předmětem sporu je otázka, zda žalobkyně splnila podmínky pro poskytnutí jednorázové peněžní částky 300 000 Kč za protiprávně provedenou sterilizaci podle zákona č. 297/2021 Sb., kterou jí žalovaný (resp. ministr zdravotnictví) napadeným rozhodnutím nepřiznal.

2. Žalovaný nezpochybnil, že žalobkyně byla někdy v minulosti sterilizována, ale nepodařilo se jí podle jeho názoru prokázat, že k tomu došlo za jí tvrzených okolností (při porodu 11. 9. 2009 ve Vítkovické nemocnici). Dochovaná zdravotnická dokumentace z porodu, která požívá presumpce správnosti, žádný záznam o sterilizaci neobsahuje. Žalobkynině verzi události nesvědčí ani žádné jiné důkazy, které se žalovaný buď pokusil na základě informací od žalobkyně získat, nebo k jejichž předložení ji vyzval.

2. Průběh soudního řízení.

3. Žalobkyně v žalobě zopakovala, že sterilizace jí byla provedena 11. 9. 2009 ve Vítkovické nemocnici během porodu formou císařského řezu, aniž o ni žádala nebo s ní souhlasila. O tom, že již nikdy nebude moci mít děti, se dozvěděla až po probuzení z narkózy současně se sdělením o úmrtí plodu. V dokumentaci nemocnice však není o sterilizaci ani zmínka. Nevyžádanost sterilizace dokládá i skutečnost, že v žalobkynině zdravotnické dokumentaci není založena žádná žádost o její provedení. Nedochovala se ani zdravotnická dokumentace Nemocnice ve Frýdku-Místku, jež měla o sterilizaci rovněž relevantní informace, a tato okolnost nemůže jít podle judikatury správních soudů k žalobkynině tíži, tím spíše, že skartace dokumentace byla protiprávní. Žalobkyně zdůraznila, že od roku 2009 nepodstoupila žádný lékařský zákrok, při němž by jí mohla být sterilizace provedena.
4. Žalobkyně se ohradila proti pojetí důkazního břemene ze strany žalovaného a trvala na aplikování teorie tzv. obráceného důkazního břemene, jelikož kvůli nedochování zdravotnické dokumentace nemůže protiprávnost sterilizace jinak doložit. Vyjádřila přesvědčení, že provedení sterilizace prokázala všemi prostředky, které lze po ní spravedlivě požadovat. Naproti tomu žalovaný neučinil žádné vstřícné kroky, aby protiprávnost sterilizace ověřil, čímž porušil žalovaný povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí a řadu svých argumentů zopakoval. K důkaznímu návrhu na přehled plateb pojišťovny uvedl, že žalobkyně jej uplatnila až po zákazu novot, ačkoli jí nic nebránilo učinit tak dříve a ačkoli byla po dobu celého řízení zastoupena advokátem.
6. Soudního jednání 10. 10. 2024 se zúčastnil žalobkynin zástupce a žalovaný. Žalobkyně byla k jednání předvolána (č. 1. 34 soudního spisu), ale jednání se bez předchozí omluvy nezúčastnila, ačkoli jednání proběhlo na její přání (sdělení na č. 1. 23 soudního spisu); její zástupce k dotazu soudu uvedl, že žalobkyně neměla o účast na jednání zájem.
7. Žalobkynin zástupce nejprve stručně zopakoval obsah žaloby a s odkazem na nedávnou judikaturu správních soudů zdůraznil, že žalovaný neprokázal, že k událostem popsáným žalobkyní nedošlo. Žalovaný taktéž stručně zopakoval svou dřívější argumentaci a nad její rámec poukázal na rozpor mezi žalobkyninými tvrzeními o počtu porodů zaznamenanými v lékařských zprávách z roku 2009 (6 předchozích porodů) a z roku 2023 (8 předchozích porodů). Z nich podle názoru žalovaného vyplývá, že žalobkyně nemohla být v roce 2009 sterilizována. Soud se následně dotázal žalobkynina zástupce na to, kolik porodů žalobkyně prodělala a jestli může vysvětlit rozpor nadnesený žalovaným (podrobněji k němu níže). Zástupce však odpověděl, že tyto informace od žalobkyně neobdržel. Soud mu rovněž sdělil, že návrh na provedení důkazu přehledem plateb České průmyslové zdravotní pojišťovny za žalobkyni od roku 2009 do současnosti, který měl být podle žaloby obsažen v rozkladu, se v tomto podání nenachází. Žalobkynin zástupce odpověděl, že se jedná o omyl: provedení

tohoto důkazu žalobkyně v průběhu správního řízení nenavrhla, ale v žalobě jej uvedla jako příklad toho, co mohl učinit z vlastní iniciativy žalovaný.

8. Žalobkyně navrhla v žalobě několik důkazů, ale všechny jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS 9 Afs 8/2008, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Žalobkynin zástupce při jednání výslovně uvedl, že provedení žádných dalších důkazů nenavrhuje.

3. Posouzení věci.

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
10. Podmínkami pro vznik nároku na jednorázovou peněžní částku za protiprávně provedenou sterilizaci podle zákona č. 297/2021 Sb., a zejména rozsahem povinnosti správních orgánů při zjišťování skutkového stavu a tomu odpovídajícími nároky kladenými na žadatelky v rovině povinnosti tvrzení a důkazní, se podrobně zabýval NSS v rozsudku **9 As 61/2023** ze 4. 7. 2024. Z tohoto rozhodnutí soud vychází také v nynější věci, jeho odůvodnění do značné míry přejímá a v podrobnostech na ně odkazuje.
11. NSS předeslal, že je třeba stanovit rozumnou rovnováhu mezi povinnostmi tvrzení a důkazní žadatelek v řízení podle zákona č. 297/2021 Sb. a naopak povinností správního orgánu zjistit stav věci bez důvodných pochybností v rozsahu nezbytném pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jak mu výslovně ukládá § 3 a dále § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Účelem zákona totiž podle jeho důvodové zprávy je vyrovnaní se státu s jeho předchozími pochybeními, která vedla k zásadnímu zásahu do základních práv žen, jež byly sterilizovány bez patřičného souhlasu.
12. Také zákonodárce uznal, že prokázání oprávněnosti nároku, konkrétně podstoupení sterilizace v rozporu s právem, může být vzhledem k uplynulé době, citlivé až intimní povaze zákroku (o němž se žena patrně nebude často šířit mimo kruh úzké rodiny) a celkovému zranitelnému postavení poškozených, velice obtížné. NSS dovodil, že „[o]proti běžným řízením o žádostech, často dokonce formulářových či s jasně právně definovanými náležitostmi, totiž nebude pro žadatelky z ustanovení zákona č. 297/2021 Sb. intuitivně zřetelné, jakým způsobem a do jakého standardu je nezbytné [takové události] vlastně prokazovat. [...] S ohledem na výše podrobně vymezená východiska je naopak nutné, aby žadatelkám – typicky právním laikům – byla srozumitelným způsobem dána skutečná příležitost svá tvrzení prokázat, resp. přispět ke zjištění stavu věci. [...] Aplikace zákona č. 297/2021 Sb. způsobem skutečně zajišťujícím účinné napravení vzniklého stavu vyžaduje, aby žalovaný srozumitelným způsobem žalobkyni vysvětlil, že musí svá tvrzení dostatečně specifikovat a v co největší míře podpořit všemi dostupnými dokumenty, které má k dispozici, resp. požádat ji, aby veškeré takové dokumenty (či jiné důkazy) alespoň označila, aby si je mohl sám žalovaný vyžádat [...]“.
13. NSS v bodech 35 a 36 citovaného rozsudku popsal, jak by měl správní orgán v řízení o této žádosti správně postupovat. Nejprve musí posoudit žádost s ohledem na náležitosti uvedené v § 6 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb., tedy zda obsahuje vyličení rozhodných skutečností včetně označení zdravotnického zařízení a data, kdy k protiprávní sterilizaci došlo.

Žadatelku současně srozumitelným způsobem poučí o možnostech, jak svá tvrzení podložit, konkrétně jaké dokumenty či jiné důkazy (například svědeckými výpověďmi) může za tím účelem označit. Následně správní orgán začne v souladu se zásadami materiální pravdy a vyhledávací činit kroky ke zjištění stavu věci bez důvodných pochybností, a za tím účelem si vyžádá všechny relevantní podklady včetně zdravotnické dokumentace podle § 6 a 7 zákona č. 297/2021 Sb., případně provede svědecké výslechy za účelem ověření žadatelkou předestřených tvrzení.

14. Následně správní orgán vyhodnotí obstarané podklady a posoudí, zda jsou předpoklady pro přiznání jednorázové částky naplněny. V situaci, kdy i přes učiněné kroky nelze dospět k jednoznačnému závěru z důvodu, že *zdravotní dokumentace žadatelky neexistuje nebo je zjevně nedůvěryhodná*, bude nutné zabývat se s ohledem na důkazní nouzi žadatelky tím, zda jsou jí předestřená tvrzení plausibilní a hájitelná. O jaké indicie vypovídající o hájitelnosti tvrzení se může jednat, bude záležet vždy na okolnostech konkrétní věci. Podle názoru NSS se však v zásadě může jednat o cokoli, co bude svědčit ve prospěch žadatelčiných tvrzení (např. vysvětlení žadatelky, její osobní a rodinná situace, chování v minulosti, jí předložené doklady, jiné známé skutečnosti atd.). Pokud tyto indicie svědčí pravděpodobnosti, že k nezákonné sterilizaci žadatelky mohlo skutečně dojít tak, jak tvrdí, bude s ohledem na její důkazní nouzi nutné považovat žádost za oprávněnou, *ledaže správní orgán prokáže*, že tomu tak být nemohlo (tedy že žadatelka nepodstoupila sterilizaci, ta nebyla nezákonná, nedošlo k ní v rozhodném období, případně že v řízení zjištěné indicie, jinak svědčící o možné nezákonné sterilizaci, mají jiné racionální vysvětlení). Hájitelností tvrzení žadatelek se nicméně správní orgán musí vždy dostatečně zabývat, přičemž za účelem jejího ověření musí postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy, dalšími zásadami správního řízení a se zřetelem k účelu zákona č. 297/2021 Sb. Svůj závěr musí správní orgán dostatečně odůvodnit.
15. NSS shrnul, že k zamítnutí žádosti o peněžní částku za protiprávní sterilizaci z důvodu neprokázání naplnění hmotněprávních podmínek nároku mohou správní orgány přistoupit ve třech případech. **Za prvé**, pokud správní orgán obstará zdravotnickou dokumentaci, z níž zjistí, že ke sterilizaci žadatelky buď nedošlo, nebo nebyla protiprávní (typicky byla provedena na základě jejího nezpochybnitelného informovaného souhlasu), a současně nic nebude nasvědčovat nedůvěryhodnosti takové zdravotnické dokumentace. **Druhým případem** zamítnutí žádosti poté bude situace, kdy i navzdory neexistence zdravotnické dokumentace nebudou žadatelčina tvrzení na první pohled hájitelná a pokud správní orgán ani přes případné vlastní kroky ke zjištění stavu věci nezjistil nic, co by nasvědčovalo jejich důvěryhodnosti. Konečně **třetím případem** zamítnutí žádosti bude situace, kdy žadatelka sice předestře hájitelná a na první pohled pravděpodobná tvrzení, správní orgán je však zpochybní a prokáže, že existuje jiné objektivní vysvětlení popsanych dějů a skutečností.
16. V nynější věci je mezi účastníky nesporné, že žalobkyně byla někdy v období od roku 2009 do roku 2023 sterilizována. Prokazuje to listina *Operativní vložka chirurgická do záznamu o zdraví a nemoci*, vystavená 25. 4. 2023 Nemocnicí ve Frýdku-Místku, jež popisuje operační nález zahrnující mimo jiné „*ovaria bilat bpn, tuby bilat přerušeny (stp. sterilizaci)*“. Účastníci řízení se však neshodnou, kdy, kde a za jakých okolností k tomu došlo.
17. Žalobkyně od počátku správního řízení konzistentně tvrdí, že byla sterilizována 11. 9. 2009 ve Vítkovické nemocnici během porodu formou císařského řezu. Žalobkyně sama předložila žalovanému zdravotnickou dokumentaci tohoto lékařského zákroku. Vyplývá z ní, že žalobkyně byla přijata do Vítkovické nemocnice 11. 9. 2009 v 7.25 hod. po převozu rychlou

záchrannou službou se vstupní diagnózou abruptce placenty a mrtvého plodu, a v 9.26 hod. jí byl proveden neodkladný (krizový) císařský řez. Poté byla hospitalizována na JIP, odkud byla 13. 9. 2009 přeložena na gynekologii, kde byla hospitalizována dva dny a poté propuštěna. V žádné ze čtyř přiložených lékařských zpráv (chorobopis z 11. 9. 2009, propouštěcí zpráva z JIP z 13. 9. 2009, vložka gynekologického vyšetření z 13. 9. 2009, propouštěcí zpráva z gynekologie z 15. 9. 2009) není o sterilizaci žádná zmínka. Tyto zprávy byly přitom vyhotoveny dvěma různými odděleními a čtyřmi různými lékař(kam)i: MUDr. J. Ů., prim. MUDr. P. H., MUDr. P., MUDr. T.

18. Žalovaný tedy měl k dispozici zdravotnickou dokumentaci příslušného lékařského zákroku. Požadavek na obstarání zdravotnické dokumentace přitom je třeba vztáhnout na zákrok, *při němž měla být žalobkyni podle jejích tvrzení sterilizace provedena*. Nemůže být interpretován tak, že k vyloučení prvního případu zamítnutí žádosti postačí absence *jakékoli* části žalobkyniny zdravotnické dokumentace, i kdyby s tvrzenou sterilizací nesouvisela. Takový výklad by soud považoval za absurdní. Žalovaný shledal, že byla skartována zdravotnická dokumentace z roku 2009 v Nemocnici ve Frýdku-Místku, ale zároveň zdůraznil, že jde o nemocnici, v níž sterilizace žalobkynini podle jejího tvrzení provedena *nebyla*, a proto nemá tato skutečnost pro posouzení věci význam.¹
19. Žalobkyně v žalobě sice uvedla, že také naposled uvedená nemocnice „*měla relevantní informace o zákroku sterilizace*“, ale neupřesnila, o jaké informace mělo jít a z čeho to dovodila. Ani ve správním řízení nic takového netvrdila. Soud proto ještě doplňuje, že žalovaný tuto nemocnici vyzval k předložení žalobkyniny zdravotnické dokumentace, měli nějakou k dispozici, ale činil tak zjevně, veden shora předestřenými východisky, právě s cílem co nejúplněji zjistit skutkový stav – konkrétně žalobkynin zdravotní stav, jelikož žalobkyně předložila dvě (nesouvisějící) lékařské zprávy také z této nemocnice. Podle propouštěcí zprávy z 26. 4. 2023 žalobkyně v minulosti prodělala osm porodů, z toho „1x SC + sterilizace“. Žalovaný však správně poukázal na to, že tento údaj se nachází v části „anamnéza“, která pouze shrnuje to, co uvedla sama pacientka. Citovaný údaj tak dokládá jen to, že žalobkyně na konci dubna 2023 (několik měsíců před podáním nyní posuzované žádosti) ošetřujícímu lékaři sdělila, že jí byla sterilizace provedena současně s posledním porodem. Tato část zprávy navíc obsahuje jeden zvláštní údaj: žalobkyně uvedla, že prodělala celkem osm porodů, zatímco v dubnu 2009 v souvislosti s porodem, při němž jí byla dle jejích tvrzení provedena sterilizace (a tedy logicky s tím posledním), uvedla celkem šest porodů. Pokud však žalobkyně byla sterilizována při svém sedmém porodu, pak logicky nemohl následovat žádný osmý porod. Soud si chtěl tento rozpor při jednání vyjasnit, avšak žalobkyně se k jednání ani přes předvolání nedostavila a její zástupce nebyl s to na otázky soudu odpovědět. Tako okolnost nicméně není pro posouzení věci významná, jelikož žalovaný na ni v napadeném rozhodnutí nepoukázal a není možné, aby dotvářel odůvodnění svého rozhodnutí až v soudním řízení.

¹ Nad rámec nezbytného odůvodnění soud poznamenává, že z odpovědi Nemocnice ve Frýdku-Místku z 22. 11. 2023 na žádost žalovaného z 13. 11. 2023 mu nutně nevyplyvá, že zdravotnická dokumentace z roku 2009 byla skartována. Nemocnice odpověděla, že dokumentaci k žalobkynině sterilizaci „nedisponuje“, což lze vyložit i tak, že ji nemá k dispozici, jelikož žalobkyni sterilizaci neprovedla, což je ostatně v souladu s tvrzeními samotné žalobkyně. Později v odpovědi se nachází zmínka, že „*Skartace zdravotnické dokumentace (roč. 1986) byla provedena po uplynutí zákonné archivační lhůty [...]*“, ale její význam je nejasný, jelikož dotaz žalovaného se netýkal roku 1986 a ani žalobkyně se nenarodila v tomto roce.

20. Zdravotnická dokumentace z Vítkovické nemocnice z 11. až 15. 4. 2009 ovšem dochována byla, a ačkoli jakožto soukromá listina nepožívá presumpce pravdivosti (srov. obdobně závěry NSS týkající se doručeny v rozsudku 6 Ads 254/2023 z 1. 3. 2024), žalovaný postupoval správně, když z ní vycházel. I zdravotnickou dokumentaci, jako jakýkoli jiný listinný důkaz, lze ovšem zpochybnit. To se však žalobkyni nepodařilo. V řízení o žádosti se omezila pouze na holé tvrzení, že jí byla sterilizace uvedeného dne provedena, pro které navíc nenabídla žádné důkazy. V rozkladu (tedy po koncentraci řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu) a poté v žalobě sice dodala, že se o provedení sterilizace dozvěděla „po probuzení z narkózy“, ale ani tehdy neuvedla nic bližšího, např. která osoba a za jakých okolností jí měla tuto informaci poskytnout. Ze zásady koncentrace řízení existují výjimky, např. v případě, že žalovaný poruší svou povinnost zjistit řádně skutkový stav, ale to se v nynější věci nestalo.
21. Jak soud již uvedl, žalovaný má v tomto typu řízení širší poučovací povinnost než v řízení o běžné žádosti, její obsah se však musí odvíjet také od okolností konkrétní věci, zejména žalobkyniných tvrzení a průběhu daného řízení. To věc se od řady jiných řízení dosud posuzovaných správními soudy lišilo tím, že zdravotnická dokumentace z označeného zákroku se dochovala, a úkolem žalobkyně bylo předložit indicie zpochybňující její důvěryhodnost. Správní orgány jí v tom musejí napomáhat, avšak nejsou oprávněny vymýšlet za ni hypotetické scénáře událostí, které by mohly zdravotnickou dokumentaci zpochybnit (např. že žalobkyni někdo konkrétní řekl, že jí byla během zákroku provedena sterilizace), a tomu odpovídající důkazy (výslech takového člověka). Tyto okolnosti zná z povahy věci jen žalobkyně. Ostatně také NSS v rozsudku 9 As 61/2023 zdůraznil, že poučovací povinnost žalovaného *„v žádném případě neznamena poučovat způsobem, aby žadatelka dosáhla žádaného výsledku řízení, jak stěžovatel namítá. Podle názoru NSS je smyslem takového poučení poskytnout srozumitelnou ilustraci v úvahu přicházejících typů možných podkladů ke zjištění stavu věci a zejména ověření, zda v případě žadatelky skutečně došlo v rozhodném období ke sterilizaci v rozporu s právem [...]“*. To platí tím spíše, že žalobkyně byla od počátku správního řízení zastoupena advokátem, jenž se na tuto problematiku specializuje,² a byla tak s to hájit svá práva účinněji než právní laičky, na jejichž ochranu soudy dovodily širší poučovací povinnost správního orgánu (srov. bod 26 rozsudku NSS 9 As 61/2023).
22. Za těchto okolností žalovaný podle názoru soudu nepochybil, když poučil žalobkyni spíše v obecném duchu, ale zato podrobně, mimo jiné o tom, že *„musí tvrdit a důkazy prokázat, že u ní došlo ke sterilizaci a že byla provedena v rozporu s právem [...] vylíčit (tvrdit) všechny rozhodné skutečnosti případu a okolnosti, za nichž ke zdravotnímu výkonu sterilizace došlo, a zároveň je povinna označit listiny a jiné důkazní prostředky, kterých se na podporu svého nároku dovolává [...]“*. Žadatelka je povinna označit důkazy k prokázání tvrzených skutečností, a to tak, aby bylo zřejmé k prokázání, které konkrétní rozhodné skutečnosti má být ten který důkaz proveden. [...] Mezi takové důkazy se řadí například listiny, odborné vyjádření, znalecký posudek, svědecká výpověď, skutečnosti známé z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci (policie, soud) apod. Listina může mít například podobu lékařské zprávy a další zdravotnické dokumentace (porodopis, chorobopis, operační vložka chirurgická do záznamu o zdraví a nemoci, operační protokol, souhrn chorobopisu, zpráva ošetřujícímu lékaři,

² Soudu je z úřední činnosti známo, že advokát Mgr. Lukáš Hojdn podal jen letos 29 žalob proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o jednorázovou peněžní částku podle zákona č. 297/2021 Sb.

propouštěcí zpráva apod.), žádosti o provedení sterilizace, rozhodnutí či protokolu o jednání sterilizační komise, odborného vyjádření, zprávy o šetření veřejného ochránce práv v souvislosti s provedením sterilizace žadatelce [...].“ Žalovaný přitom nezůstal pasivní, jak mu vyčítá žalobkyně: přípisem z 13. 11. 2023 vyzval Nemocnici ve Frýdku-Místku k předložení žalobkyniny zdravotnické dokumentace, ačkoli žalobkyně tvrdila, že byla sterilizována v jiné nemocnici, jen proto, že v lékařské zprávě jmenované nemocnice se nacházela zmínka o dříve provedené sterilizaci. Žalovaný se tak snažil shromáždit co nejvíce podkladů o žalobkynině zdravotním stavu. Jiné indicie mu však žalobkyně nepředložila, a proto mu nelze vyčítat, že nevedl z úřední činnosti podrobnější šetření. Jeho postup byl přiměřený obecnosti žalobkyniných tvrzení. Pochybil sice, když poučení o právech a povinnostech jí zaslal až před vydáním rozhodnutí, nikoli na počátku řízení, ale s ohledem na výše uvedené toto pochybení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož žalobkyně měla i tak dostatek možností svá tvrzení i důkazní návrhy doplnit. Žalobkyně si byla očividně vědoma toho, jaké skutečnosti má tvrdit a jakým způsobem je doložit, což vyplývá např. z počtu předložených lékařských zpráv. Nic jí přitom nebránilo předložit také další důkazy, např. lékařské zprávy z gynekologický vyšetření navazujících po porodu z roku 2009, v nichž mohl být její aktuální zdravotní stav zaznamenán. Jestli nějaké takové nebo obdobné důkazy existují, však ví pouze žalobkyně, která jediná zná okolnosti svého dosavadního života. V žalobě žalobkyně také uvedla, že od roku 2009 nepodstoupila žádný lékařský zákrok, při němž by jí mohla být sterilizace provedena. Nenamítla však, že by to tvrdila již v průběhu správního řízení, proto se žalovaný touto okolností nemohl výslovně zabývat. Přesto lze poukázat na to, že sterilizaci lze jistě podstoupit i bez spojení s jinou operací a bez zanechání stopy v platbách zdravotní pojišťovny. Pro úplnost soud připomíná, že důkaz výpisem těchto plateb žalobkyně ve správním řízení nenavrhla, jak potvrdil její zástupce při soudním jednání.

4. Závěr a náklady řízení.

23. Žalobkyně v průběhu správního řízení nenabídla žádné konkrétní indicie, které by znevěrohodnily zdravotnickou dokumentaci týkající se zákroku, při němž byla žalobkyně podle svých tvrzení sterilizována. Ani soud na ní neshledal nic podezřelého: zjevně jde o ucelenou dokumentaci závažného zákroku provedeného akutně a bez předchozího plánování, na níž nic nenasvědčuje tomu, že byla žalobkyně kromě záchrany svého života také sterilizována. Dokumentace přitom ani náznakem nevzbuzuje dojem, že některá její část chybí, její důvěryhodnost naopak posiluje skutečnost, že byla vystavena čtyřmi různými lékaři ze dvou odlišných oddělení Vítkovické nemocnice. Žalovaný proto správně vyšel z této zdravotnické dokumentace a naznal, že zjištěný skutkový stav nesvědčí žalobkyniným tvrzením, že byla protiprávně sterilizována v rámci porodu 11. 4. 2009. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské

náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 10. října 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu